

متن پرسش

با سلام و عرض خدا قوت خدمت شما و آرزوی سلامتی برای شما عزیزان و استاد گرانقدر و بسیار عزیز و محترم: سؤالی دارم خدمت استاد عزیز: خوب اکنون که دارم این سؤال رو طرح می‌کنم و سؤالی است که چندین سال هست در ذهنم همیشه هست، روز انتخابات مرحله ی دوم هست و خود هم همچون دور اول رأیم را با قاطعیت به دکتر سعید جلیلی داده ام و از این حیث خوشحال بوده و خیالم راحت است از انتخاب آگاهانه و همچنین ادای تکلیفی که داشته ام. نمی دانم فردا چه کسی انتخاب خواهد شد اما چیزی که هست به نظرم می رسد در این سالیان اخیر و همین طور امسال، خوب درسته که در ایام انتخابات رقبا و هواداران کاندیداهای مختلف همگی شاید به نوعی روی ضعف های رقیبان خود تمرکز نموده و از روش های مختلف و نقدهای مختلف استفاده می کنند تا خود را موجه تر و مناسب تر در انظار عموم جلوه دهند، خوب در همه جای دنیا هم همینطور هست در دنیای امروز... اما چیزی که برایم سؤال هست اینکه در مملکت ما که می گوئیم شیعه و الگویمان همیشه اهل بیت (ع) هست و حضرت علی (ع) و امام حسین (ع) ... خوب شاید از طرف رقبای ما که گرایش به غرب دارند از نظر برنامه و اجرا و ... اگه تخریب و احیاناً انتقادهای غیرمنصفانه صورت گیرد انتظار کمتری هست ولی اینکه عزیزان انقلابی و مرجع ها یا رسانه ها و افراد انقلابی این نوع از نسبت دادن ها و تخریب ها و انتقادهای این چنینی که رقیب را در حد دشمن و منافق و همراه دشمن قلمداد کردن آیا درست هست؟ آیا این نوع از رفتارهای تخریب گرانه در منظر عموم جامعه باعث رواج بداخلاقی ها و اختلاف ها در سطح جامعه و بدبینی نسبت به مسئولین نمی شود؟ آیا همین اتفاق باعث این همه عدم اعتماد مردم و ایجاد سیاهی نمایی در جامعه و رواج بی اعتمادی نشده که ثمره ی آن این کمتر شدن سال به سال مشارکت و اقبال مردم به انتخابات ها گشته؟ خوب همه این رؤسای جمهور و مسئولین بلند پایه که در این چند دهه همگی کسانی بودن که در انقلاب نقش داشتن و سالها در مناصب مختلف نظام و همراه نظام بوده اند و از فیلترهای مختلف صلاحیتی گذشته اند و با وجود اینکه از سوی نظام طرد شده اند و محکوم شده اند اما باز در انتخابات های مختلف و از جمله همین انتخابات به پای صندوق های رأی آمده و انبوهی از رأی دهندگان را هم با خود جذب انتخابات و مشارکت در آن کرده اند و این یعنی اینکه همچنان به اصل نظام پایبند هستند و گرنه مثل خیلی از اپوزیسیون خارج از کشور که همیشه مردم را ترغیب به براندازی و عدم شرکت در انتخابات می نمایند اینان هم همین کار را می کردند ولی ... چرا با همه این اوصاف ما انقلابی ها و رسانه های انقلابی در این حد از بدبینی و سوء ظن در زمان انتخابات آنها را تا حد دشمن و جاسوس (!) در اذهان ملت یاد

می‌نماییم. مثلاً در همین دور اول کاندید منتسب به جریان اصلاحات نفر اول شد و بیش از ۱۰ میلیون رأی کسب کرد. سؤال این جاست که آیا این نسبت دادن اتهاماتی مثل جاسوس و دشمن و از این قسم... آیا نوعی عدم احترام به رأی ۱۰ میلیون هموطن و رأی آنها نیست؟ آیا این باعث بدبینی بیشتر مردم نسبت به مسؤولین نمی‌شود؟ باعث اختلافات مختلف و ایجاد دو قطبی‌ها نمی‌شود؟ لطفاً شما استاد گرامی معیار و ملاک درست اخلاقی در این زمینه را مطابق سیره اهل بیت (ع) و آنچه درست و الگو هست و جامعه ساز می‌باشد را بفرمایید. خیلی ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بسیار خوب متوجه شده‌اید که ما نباید آنانی که به نحوی خود را متعلق به انقلاب و رهبری می‌دانند هرچند از نگاه سیاسی و عقیدتی همراه ما نیستند را نفی کنیم مگر آن‌که با گفتگویی که با آن‌ها پیش می‌آوریم متذکر حقیقتی شویم که بعضاً گم می‌شود و روش رهبر معظم انقلاب در این رابطه بسی حکیمانه است و مطمئن باشید اگر درست عمل کنیم بسیاری این افراد که به ظاهر با ما یگانه نیستند، یگانه خواهند شد. قرآن می‌فرماید: «وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ» خوبی و بدی برابر نیستند. همواره به نیکوترین وجهی پاسخ ده، تا کسی که میان تو و او دشمنی است چون دوست مهربان تو گردد. موفق باشید